Gazeta Wrocławska Junior

Express Społeczniaka

Społeczna Szkoła Podstawowa im. Rady Europy w Lubinie
Pawia 41
59-300, Lubin

Numer 185 11/19

www.juniormedia.pl

ORGANIZATOR PROJEKTU POLSKA PRESS GRUPA

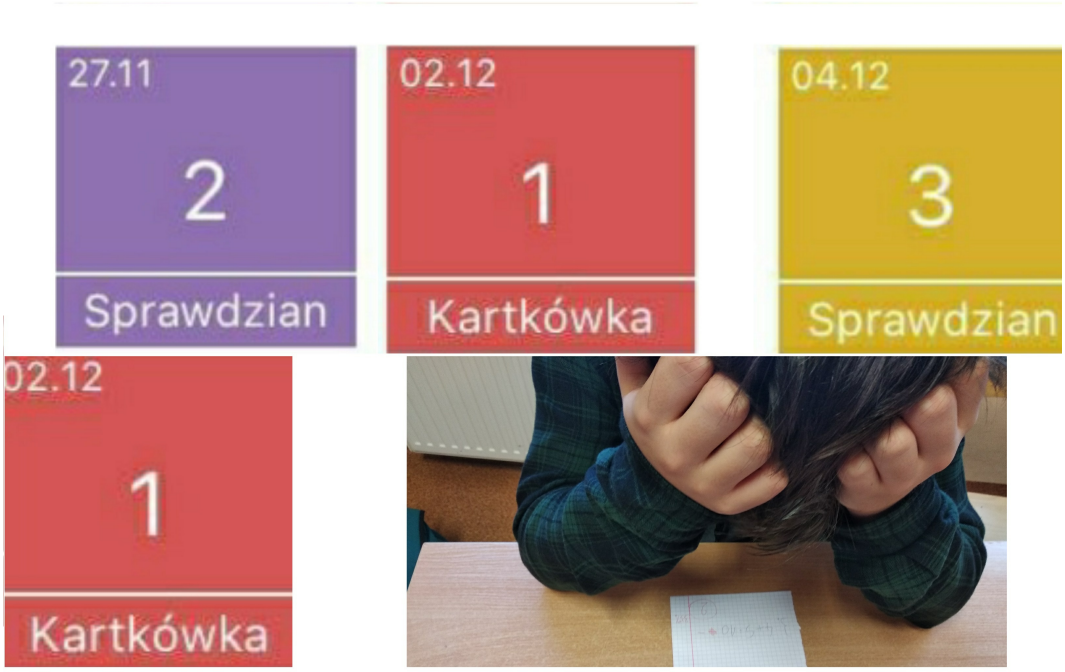

Czy to zawsze oznacza tragedię?

Julia Banasiak

W tym numerze:

Kilka słów o tym, czy warto doceniać ludzi...

Odwieczny problem - psy czy koty?

Puzzle z naszego życia...

Wiele osób w dzisiejszym świecie bardzo krytycznie się ocenia.

Czy porażka to koniec świata?

Niektóre osoby nawet nie pozwalają sobie na porażkę. W tym artykule zamierzam zastanowić się, czy porażka to koniec świata.

Zacznijmy od powodu, dla którego wiele osób popada w krótkotrwały smutek, czyli kartkówki i sprawdziany. Kiedy dostaniemy złą ocenę, naturalną reakcją będzie niezadowolenie. Będziemy próbowali znaleźć punkty, których nauczyciel nie policzył, czy przeliczyć jeszcze raz wszystko, jednak nasza szansa na powodzenie jest niewielka. Szczególnie będziemy niezadowoleni, gdy dużo uczyliśmy się na ten sprawdzian. Kolejnym powodem smutku z powodu porażki może być przegrana w konkursie. Powiedzmy, że czujemy się bardzo dobrzy w jakiejś dziedzinie sportowej, jednak ktoś inny zdobywa pierwsze miejsce. Musimy zatem pamiętać, że przegrywanie jest rzeczą naturalną i każdy ma do niej prawo. W przypadku oceny - można ją zawsze poprawić, a w przypadku zawodów - zawsze będą kolejne. Właśnie dlatego porażka to nie koniec świata i dlatego nie wolno się poddawać i trzeba walczyć do końca.

Mikołaj Szajna

Jeśli się starasz z całego swojego serca, a nie jest to docenione, w końcu przestaniesz mieć na to siłę.

Doceniaj - nie zabieraj

Kto będzie tego bardziej żałował? Ten, co się starał czy ten, co nie doceniał? Często w życiu czujemy się niedocenieni. Czy to przez społeczeństwo lub większą grupę osób, czy przez najbliższych przyjaciół albo rodzinę. Z czego może to wynikać? Sama nie wiem do końca jak to jest, ale mam wrażenie, że ludzie jak najbardziej próbują żyć wobec określonego schematu, jaki narzuca im... No właśnie, kto? Czasami po prostu pojawia się pewien wzór, który „powinniśmy" naśladować. Co czujesz, stojąc przed lustrem? Szczęście czy może smutek i złość? Co widzisz? Osobę, która jest sobą, akceptuje siebie taką, jaką jest czy osobę, która jest zagubiona, bo sama nie do końca wie, czy robi to, czego naprawdę chce. Nie żyjąc tak, jak inni ludzie chcą żebyś żył, możesz spodziewać się krytyki czy innych negatywnych zachowań z ich strony. Czasem nie zostaniemy docenieni, dopóki tak naprawdę nie będziemy idealni. Z poglądów wielu ludzi wynika, że to perfekcja jest gwarancją dobrej opinii. Na szczęście nie wszyscy tak myślą. W życiu potrzebujemy ludzi, którzy będą kochali nas takimi, jakimi jesteśmy, bez względu na to, jakie oceny dostajemy, jak wyglądamy, czy jaką mamy opinię wśród innych. Pomogą nam przejść przez to, przez co sami nie jesteśmy w stanie. Dla prawdziwego przyjaciela nie liczy się zdanie innych ludzi na nasz temat, a przynajmniej nie powinien się nim w niczym sugerować. Taka osoba jest nam potrzebna, żeby nie pozwoliła nam się poddać. Tak samo my jesteśmy potrzebni innym, żeby nie pozwolić im zrezygnować. Dlaczego mielibyśmy się poddawać? Wypominanie na każdym kroku naszych niedoskonałości, błędów, często odbiera poczucie własnej wartości. Nasze nieudane próby pokonywania trudności z jakąś

(cd. na str. 3.)

... A

pojedynczą czynnością mogą być przez kogoś postrzegane jako brak ogólnych zdolności albo talentu w czymkolwiek. Od zawsze ludzie byli szufladkowani, przyporządkowywani do konkretnych kategorii. To przez to pragniemy być lepsi od innych, gdyż chcemy zostać postawieni na wyższej półce. Według mnie my, ludzie, jesteśmy w niektórych sytuacjach postrzegani jako rzeczy, które nie maja uczuć, nie robią niczego poza ustalonym wzorem. A to przecież nieprawda. Bardzo, bardzo często zapominamy o tym, że jesteśmy ludźmi, a nie chodzącymi maszynami, które nią maja żadnych potrzeb. Nikogo nie obchodzi, czy się staramy, najważniejsze jest to, że nam nie wychodzi. Bycie „innym”, albo chęć osiągnięcia czegoś, co wymaga sporego wysiłku, jest w dużej mierze niedoceniana. Ja rozumiem to w ten sposób, że oczekujemy od siebie bycia lepszym niż nasze najbliższe otoczenie, ALE nie możemy wyróżniać się, na przykład możemy chodzić tylko na takie zajęcia, które są rekomendowane przez rówieśników, a nie takie, które sprawiają nam przyjemność czy nas interesują. Oczywiście wielu z nas udaje się przejść przez tę barierę, która „zakazuje” chęci osiągnięcia większej ilości rzeczy niż mówi nam „schemat życia”. Jednak wśród nas są osoby, które boją się, nie chcą wychodzić poza szereg. Pomóżmy im osiągnąć w życiu to, o czym marzą. Pomaganie jest naprawdę ważne. Nawet jeśli w tych czasach nie jesteśmy w stanie zapobiec wytykaniu palcem nas czy innych osób. Poprzez brak docenienia często tracimy wiarę w siebie, nasza samoocena obniża się. Dzieje się to, kiedy zabraknie nam osoby, która pomoże nam w siebie uwierzyć, pomoże zapomnieć o niedoskonałościach. Wprawianie ludzi w poczucie niezadowolenia z samego siebie, w poczucie „nie bycia wystarczającym” jest okrutne, sprawia ból tym osobom. Ból, od którego każdy chce uciec, ale nie zawsze jest w stanie albo nie zawsze ma siłę dalej biec.

Amelia

Koty i psy to bardzo różne zwierzęta.

Koty czy psy?

Ludzie, którzy wolą koty lub psy mają różne usposobienie, przez co dochodzi do sporów o to, które z nich są lepsze. Psy są udomawiane od prehistorii i dlatego część ludzi uważa, że mamy z nimi lepszy kontakt, niż z kotami. Warto jednak pamiętać, że koty były udomowione już w starożytnym Egipcie, gdzie były uważane za istoty boskie, co też sprawia, że są nam bliskie. Oto kilka wspólnych cech tych zwierząt. Zarówno koty jak i psy mogą przywiązać się do właściciela. Oba zwierzaki są przyjacielskie i miłe. I koty, i psy chętnie się z nami bawią i spędzają z nami wieczory. Osobiście wolę koty, bo mam jednego w domu, w związku z tym mam do nich większe zaufanie oraz sentyment. Koty i psy są świetne, niezależnie od tego, co kto woli, to wspaniałe zwierzaki.

Pola Preobrażeńska

Mój kot **Pola Preobrażeńska**

Puzzle to nie tylko zabawa logiczna…

Nasze życie to układanka

Każdy w swoimi życiu doświadczył konsekwencji swoich wyborów, które zmieniły przyszłość. Myślę, że to człowiek kształtuje swoje życie. Warto zwrócić uwagę na to, że decyzje, które podejmujemy, zawsze mają swoje konsekwencje. Oczywiste jest to, że chcemy, aby były to pozytywne skutki, lecz nie zawsze jest to takie proste. Każdy człowiek posiada swoje życie, które może ułożyć w dowolny sposób. Kreując nasze życie, układamy puzzle, codziennie dokładając nowe kawałki, Czasami rozumiemy, że coś nie pasuje do naszego życia i rezygnujemy z tego, ale nie zawsze. Zdarza się, że nieudolnie próbujemy zmienić coś w naszym życiu. Takie negatywne zmiany chcemy wprowadzić za wszelką cenę, sugerując się kimś, komu np. czegoś zazdrościmy i chcielibyśmy robić coś dokładnie tak, jak on. Trzeba pamiętać, że każdy człowiek to bardzo różniąca się od innych układanka, posiadająca swoje mocne strony, jak i negatywne cechy. Większość ludzi stawia sobie cele, które w przyszłości chce zrealizować. Trzeba pamiętać, by nie żyć wyłącznie marzeniami, lecz ich realizacją. Układając naszą drogę do wyznaczonego celu, musimy nastawić się na przeszkody. Niczego w życiu nie osiągniemy leżąc wyłącznie na kanapie, dlatego trzeba pamiętać i nie żyć wyłącznie teraźniejszością, aby jutro nie okazało się dla nas dniem, który zmieni nasze życie negatywnie. Powinniśmy sprawić, aby jutro dostarczyło nam kolejnych pozytywnych wydarzeń, które będziemy mogli dołożyć do naszej układanki i wybudować coś niepowtarzalnego.

Julia Banasiak

Puzzle naszego życia **Julia Banasiak**

STOPKA REDAKCYJNA
Numer zredagowali: Julia Banasiak, Pola Preobrażeńska, Amelia, Mikołaj Szajna
Zdjęcia: Amelia, Julia Banasiak, Pola Preobrażeńska
Redaktor naczelna: Justyna Zaryczańska